

KL

Att.: juridisk chef Pernille Christensen

kl@kl.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2019 - 313

Doknr.
112091

Dato
09-10-2019

Rammerne for kommunernes støtte til eller drift af vandrerhjem

1. Baggrund

KL har ved brev af 28. januar 2019 rettet henvendelse til det daværende Økonomi- og Indenrigsministerium, nu Social- og Indenrigsministeriet, om det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003 om kommunal støtte til vandrerhjem.

Notatet er efter KLS opfattelse ikke tidssvarende, da forholdene på vandrerhjemssområdet ifølge KL har ændret sig betydeligt siden 2003. På den baggrund anmoder KL Social- og Indenrigsministeriet om at udarbejde et nyt og tidssvarende notat om rammerne for kommunernes støtte til vandrerhjem.

KL anfører videre, at man kan tilslutte sig Esbjerg Kommunes anmodning af 14. januar 2019 om, at Social- og Indenrigsministeriet tager Ankestyrelsens udtalelse af 16. august 2018 om kommunal støtte til Danhostel Ribe op til behandling som overordnet tilsynsmyndighed i det kommunale og regionale tilsyn.

Esbjerg Kommune anmodede ved brev af 14. januar 2019 med bilag det daværende Økonomi- og Indenrigsministerium, nu Social- og Indenrigsministeriet, om at tage Ankestyrelsens udtalelse af 16. august 2018 om Esbjerg Kommunes mulighed for at yde anlægsstøtte til en ønsket udbygning af Danhostel Ribe op til behandling.

På baggrund af en samlet vurdering af Danhostel Ribes standard og service tilkendegav Ankestyrelsen i udtalelsen, at Esbjerg Kommune ikke lovligt kunne yde støtte til udbygningen af vandrerhjemmet. Danhostel Ribe er et 3-stjernet vandrerhjem efter Danhostels gældende klassifikationskrav, som også efter en evt. udbygning vil have 3 stjerner.

2. Social- og Indenrigsministeriets udtalelse som ressortmyndighed

Social- og Indenrigsministeriet har fundet anledning til at afgive en generel vejledende udtalelse om de gældende rammer for kommuners mulighed for at drive eller yde støtte til vandrerhjem, dvs. de forhold, der er omfattet af afsnit 1 i notat af 26. maj 2003 om kommunal støtte til vandrerhjem.

Social- og Indenrigsministeriet afgiver udtalelsen som ressortmyndighed for de almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Social- og Indenrigsministeriet har ikke fundet anledning til at inddrage de øvrige retlige spørgsmål om f.eks. kommuners muligheder for at drive eller yde støtte til supplerende faciliteter i tilknytning til et kommunalt drevet eller støttet vandrerhjem, som er omtalt i notatet af 26. maj 2003. Disse afsnit kan således fortsat anses som en beskrivelse af de gældende retlige rammer, dog med forbehold for de lovændringer der måtte være gennemført, siden notatet blev afgivet.

Formålet med denne generelle udtalelse er at vejlede alle kommunalbestyrelser om de gældende rammer for kommunal støtte til vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne for at imødegå eventuel tvivl herom i lyset af bl.a. Danhostels opdatering af klassifikationskravene for vandrerhjem.

Udtalelsen vil endvidere tjene som vejledning for Ankestyrelsen, der i første instans varetager tilsynet med kommunerne.

3. Social- og Indenrigsministeriets udtalelse

3.1. Adgangen for en kommune for støtte eller drift af vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne

3.1.1. Spørgsmålet om lovligheden af kommunal støtte til eller drift af vandrerhjem skal efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse fortsat vurderes ud fra almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Efter kommunalfuldmagtsreglerne antages en kommunes adgang til uden lovhjemmel at gennemføre foranstaltninger blandt andet at være afgrænset af, hvad der traditionelt er betegnet som et almennytteskriterium. Dette kriterium indebærer, at en kommune som udgangspunkt kun kan gennemføre foranstaltninger, der kommer en bredere kreds af kommunens borgere til gode.

Dette udgangspunkt indebærer, at en kommune normalt ikke uden lovhjemmel kan gennemføre foranstaltninger, der udelukkende eller i det væsentligste er begrundet i varetagelse af individuelle interesser hos enkeltpersoner eller enkeltvirksomheder.

Det er videre antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan drive handel, håndværk, industri og finansiel virksomhed.

Denne afgrænsning beror på principielle overvejelser om, hvilke opgaver der henhører under henholdsvis den private sektor og den offentlige sektor. Herudover beror afgrænsningen på hensynet til lige konkurrence på erhvervsmarkedet, til at undgå indgreb i de markedsmekanismer, der regulerer erhvervslivet, samt hensyn til kommunens økonomi.

De ovennævnte grundsætninger indebærer, at en kommune som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan varetage hotelvirksomhed eller yde støtte til privates varetagelse af sådan virksomhed.

3.1.2. Som det fremgår af det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003, er det dog antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at en kommune lovligt kan opføre og drive et vandrerhjem. En kommune kan endvidere yde støtte til etablering og drift af et privat vandrerhjem, såfremt det sikres, at støtten alene går til vandrerhjemmet eller varetagelse af andre kommunale opgaver.

Baggrunden herfor er kommunernes almindelige interesse i at tilvejebringe og stille faciliteter til rådighed for borgernes fritidsaktiviteter. Hertil kommer, at det efter de nævnte grundsætninger tillige antages, at en kommune kan varetage opgaver, der har til formål at fremme turismen i kommunen.

Som det fremgår af det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003, er det en forudsætning for lovligheden af en sådan kommunal støtte eller drift, at vandrerhjemmet tilbyder en forholdsvis begrænset standard og service, der ikke kan sammenlignes med f.eks. hoteller, kroer og moteller, og at vandrerhjemmet tilgodeser brugernes behov for socialt samvær, oplevelser og aktiviteter.

Det fremgår videre af notatet, at der er en række forhold, der har betydning ved vurderingen af, om en kommune kan drive eller yde støtte til et vandrerhjem. Det er nødvendigt at foretage en vurdering af, om vandrerhjemmet i henseende til bygninger, værelser, fællesarealer, indretning og basale serviceydelser har en forholdsvis begrænset service og standard, der almindeligvis kendetegner vandrerhjem.

Det anføres i den forbindelse i notatet, at man ved vurderingen af, om en kommune kan drive eller yde støtte til et vandrerhjem, kan tage udgangspunkt i den klassificering, som det pågældende vandrerhjem har fået af Danhostel, og som Danhostel fører et vist tilsyn med. I notatet angives, at en kommune som hovedregel kan drive og yde støtte til vandrerhjem, der alene opfylder betingelserne for at blive klassificeret med 1, 2 eller 3 stjerner, mens en kommune som hovedregel ikke kan drive eller yde støtte til vandrerhjem, der opfylder betingelserne for at blive klassificeret med 4 eller 5 stjerner. Det fremhæves, at det dog er nødvendigt at foretage en konkret vurdering af forholdene på det pågældende vandrerhjem.

3.1.3. Det er efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse ikke afgørende for, om en kommune kan yde støtte til eller drive et givent vandrerhjem, hvad der på et givent tidspunkt må kunne anses for at være gængs eller sædvanlig standard inden for vandrerhjemsbranchen i Danmark, herunder i forhold til Danhostels klassifikationskrav. Det afgørende er, at vandrerhjemmet samlet set ikke har en standard, der er sammenlignelig med standarden på et billigere hotel, kro eller motel.

Som oplyst af både KL og Esbjerg Kommune i deres henvendelser til Social- og Indenrigsministeriet, har Danhostel siden det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003 revideret klassifikationskravene til 1-5 stjernede vandrerhjem. Efter det oplyste stilles der med de nye klassifikationskrav højere krav til vandrerhjems standard. Som eksempel kan nævnes, at Ribe Vandrerhjem, som i dag har 3 stjerner, efter det oplyste tidligere havde 4 stjerner.

Social- og Indenrigsministeriet er på den baggrund enig med KL i, at de tilkendegivelser om betydningen af klassifikationen af et vandrerhjem i forhold til udgangspunktet om mulighed for kommunal støtte til eller drift af et vandrerhjem, som er omtalt i notatet af 26. maj 2003, ikke kan anses for retvisende for retsstillingen i dag.

Social- og Indenrigsministeriet skal i den forbindelse – som det også fremgår af det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003 – fremhæve, at det vil det bero på en konkret vurdering af de samlede forhold på det pågældende vandrerhjem, om vandrerhjemmet kan anses for at have en sådan forholdsvis begrænset service og standard, at en kommune lovligt vil kunne yde støtte eller forestå driften af det pågældende vandrerhjem.

3.2. Ministeriets overvejelser om, i hvilket omfang Danhostels gældende klassifikationskrav kan danne grundlag for en vurdering af adgangen for en kommune for støtte eller drift af vandrerhjem

Social- og Indenrigsministeriet har som omtalt ovenfor noteret sig KLs og Esbjerg Kommunes oplysninger om, at Danhostel har revideret klassifikationskravene til vandrerhjem.

Social- og Indenrigsministeriet har på den baggrund overvejet, i hvilket omfang Danhostels gældende reviderede klassifikationskrav kan danne grundlag for en vurdering af adgangen for en kommune for støtte eller drift af vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne.

De kvalifikationskrav, der pr. 2. april 2019 er tilgængelige på Danhostels hjemmeside (www.danhostel.dk), er opdelt i driftskrav og bygningskrav. De seneste driftskrav er vedtaget 10. april 2014, redigeret 8. august 2014, og de seneste bygningskrav er vedtaget 24. april 2017.

Social- og Indenrigsministeriet har i den forbindelse bl.a. noteret sig, at de gældende bygningskrav indeholder forskellige krav til maksimum for andelen eller antallet af sovesale/fællesværelser (rum, hvor gæsten alene køber sengeplads) i forhold til det samlede antal værelser for vandrerhjem med 1 til 5 stjerner. F.eks. må halvdelen af værelserne være af denne minimumsstandard i et vandrerhjem med 2 stjerner, mens maksimum 6 af værelserne må være af denne minimumsstandard i et vandrerhjem med 3 stjerner. På vandrerhjem med 4 stjerner må maksimum 4 af værelserne være af denne minimumsstandard, og på vandrerhjem med 5 stjerner må maksimum 2 af værelserne være af denne minimumsstandard.

Social- og Indenrigsministeriet har endvidere noteret sig, at Danhostels klassifikationskrav ikke indeholder krav til andel eller antal af øvrige værelsestyper, dog bortset fra, at der på vandrerhjem med 5 stjerner ikke må være familieværelser uden bad og toilet. For familieværelser med og uden bad og toilet stilles yderligere krav til bl.a. antal sengelamper, bord og spejl (2 stjerner), minimum antal stole (3 stjerner), madrastype og areal af værelse (4 stjerner). For værelser og familieenheder med eget bad og tekøkken stilles samme krav til indretningen uanset klassifikation.

Social- og Indenrigsministeriet har videre noteret sig KLs oplysning om, at 80 pct. af alle værelser på vandrerhjem i Danmark i dag i praksis har eget bad og toilet.

Social- og Indenrigsministeriet har videre konstateret, at de gældende driftskrav til klassifikation alene i meget begrænset omfang indeholder yderligere krav til klassifikationen af vandrerhjem ud over basiskravene til et vandrerhjem med 1 stjerne.

Efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse skal der i forhold til en kommunes mulighed for at drive eller yde støtte til et vandrerhjem lægges særlig vægt på vandrerhjemmets værelsesudbud, karakteren af værelserne og, om værelserne har eget bad og toilet.

De gældende klassifikationskrav tager efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse i et vist omfang højde herfor, men ikke i en sådan grad, at det er muligt at opstille udgangspunkter alene på baggrund af Danhostels krav til bygning og drift ved inddeling af vandrerhjem i 1 til 5 stjerner.

Danhostels gældende reviderede klassifikationskrav kan således ikke alene danne grundlag for vurderingen af, om et vandrerhjem samlet set har en sådan forholdsvis

begrænset service og standard, at en kommune lovligt vil kunne yde støtte eller forestå driften af det pågældende vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne.

3.3. Ministeriets overvejelser om supplering af Danhostels gældende klassifikationskrav

3.3.1. Social- og Indenrigsministeriet finder således behov for at supplere Danhostels gældende klassifikationskrav i forhold til vurderingen af, om et vandrerhjem samlet set har en sådan forholdsvis begrænset service og standard, at en kommune lovligt vil kunne yde støtte eller forestå driften af det pågældende vandrerhjem.

Social- og Indenrigsministeriet har ved disse overvejelser været opmærksomt på, at det, hvis det er muligt, af hensyn til kommunerne og Ankestyrelsen som første instans i det kommunale og regionale tilsyn vil være hensigtsmæssigt, hvis supplementet til Danhostels gældende klassifikationskrav kan understøtte klarere rammer for kommunernes mulighed for at yde støtte til eller drive vandrerhjem.

Social- og Indenrigsministeriet skal dog fremhæve, at det altid vil bero på en konkret vurdering af de samlede forhold på det pågældende vandrerhjem, om vandrerhjemmet kan anses for at have en sådan forholdsvis begrænset service og standard, at en kommune lovligt vil kunne yde støtte eller forestå driften af det pågældende vandrerhjem.

3.3.2. Ved vurderingen af, om et vandrerhjem samlet set har en sådan forholdsvis begrænset service og standard, at en kommune lovligt vil kunne yde støtte eller forestå driften af det pågældende vandrerhjem, skal der efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse lægges særligt vægt på standarden og karakteren af det pågældende vandrerhjems værelsestilbud, herunder om de fleste af værelserne har eget toilet og bad.

Et væsentligt element i denne vurdering skal efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse være andelen af vandrerhjemmets værelser, der er omfattet af enten kategorien "sovesale/fællesværelser", jf. de gældende Danhostel bygningskrav pkt. 3.1., eller kategorien "familieværelser (hytter) uden bad og toilet", jf. de gældende Danhostel bygningskrav pkt. 3.2.

Kategorien "sovesale/fællesværelser" omfatter rum, hvor gæsten alene køber sengeplads, og ikke hele værelset, når rummet opfylder visse minimumskrav til størrelse (min. 5 m³ pr. sengeplads) og faciliteter (bl.a. min. 1 stol/taburet, mulighed for opladning af mobilt udstyr m.v.).

Kategorien "familieværelser (hytter) uden bad og toilet" omfatter rum, hvor gæsten køber hele værelset, når rummet opfylder visse minimumskrav til størrelse (min. 5 m³ pr. sengeplads) og faciliteter (bl.a. min. 1 stol/taburet, mulighed for opladning af mobilt udstyr og mulighed for opbevaring af tøj).

Social- og Indenrigsministeriet lægger bl.a. på baggrund af drøftelser med Danhostel til grund, at værelser i kategorien "sovesale/fællesværelser" sjældent eget bad og/eller toilet, omend dette kan forekomme, mens kategorien "familieværelser (hytter) uden bad og toilet", som det fremgår af selve titlen på kategorien, ikke omfatter værelser med eget bad og/eller toilet. Med eget bad og/eller toilet menes sådanne faciliteter, som er i umiddelbar tilknytning til et værelse og som alene anvendes af de overnattende gæster på det pågældende værelse.

Værelser af denne karakter har derfor efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse en sådan standard og karakter, som ikke kan sammenlignes med et billigere hotel, kro eller motel.

Efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse skal der således fortsat ved vurderingen af, om et vandrerhjem kan sammenlignes med et billigere hotel, kro eller motel, lægges særlig vægt på andelen af værelser med eget bad og toilet på de enkelte vandrerhjem. Dette forhold indgik også i overvejelserne i det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003.

Det bemærkes, at der på vandrerhjem kan findes andre værelsestyper end de ovenfor nævnte, jf. her Danhostels bygningskrav pkt. 3. Sådanne værelser vil også indgå i et givent vandrerhjems andel af værelser med og uden eget bad og/eller toilet..

3.3.3. Herudover finder Social- og Indenrigsministeriet, at navnlig standarden af det pågældende vandrerhjems forplejningstilbud, de faciliteter, der traditionelt er en del af et vandrerhjem såsom gæstekøkken, opholdsstue, egen rengøring, anvendelse af eget eller lejet sengelinned m.v. og øvrige serviceydelser i forbindelse med vandrerhjemmet, skal inddrages i vurderingen.

Det skal således efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse i et vist omfang tale imod, at en kommune kan drive eller yde støtte til et vandrerhjem, hvis rengøring og/eller opredning er en integreret del af vandrerhjemmets almindelige serviceniveau ved ophold på vandrerhjemmet. At gæsten selv kan rede sin seng med medbragt eller lejet linned samt selv foretage rengøring, er kendetegnende for vandrerhjem, jf. her også det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriums notat af 26. maj 2003.

Endelig skal der efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse i et vist omfang lægges vægt på, om et vandrerhjem i øvrigt stiller ydelser til rådighed, der kan sammenlignes med f.eks. hoteller, kroer og moteller, eller som i øvrigt går ud over, hvad der må betegnes som forholdsvis begrænset service og standard.

Det kan f.eks. være i forhold til morgenmad og øvrige kost- og drikkevaretilbud, om det er muligt at vaske på vandrerhjemmet, kvaliteten og størrelsen af fællesarealerne og andre ydelser og forhold på vandrerhjemmet.

3.4. Ministeriets vurdering af mulige udgangspunkter baseret på Danhostels klassifikationskrav og supplerende kriterier

3.4.1. Social- og Indenrigsministeriet har herefter på baggrund af Danhostels klassifikationskrav, jf. afsnit 3.2., og supplerende kriterier, jf. afsnit 3.3., overvejet, hvorvidt det er muligt at opstille udgangspunkter for den konkrete vurdering af, om en kommune vil have mulighed for at drive eller yde støtte til et vandrerhjem.

Social- og Indenrigsministeriet finder, at en kommune som udgangspunkt ud fra de forhold, der er nævnt i afsnit 3.2. og 3.3., har mulighed for at drive eller yde støtte til vandrerhjem, der opfylder klassifikationskravene til op til 2 stjerner.

Vandrerhjem, der opfylder klassifikationskravene til 2 stjerner, har således efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse som udgangspunkt en sådan forholdsvis begrænset service og standard, der ikke er sammenlignelig med standarden på et billigere hotel, kro eller motel.

3.4.2. Social- og Indenrigsministeriet finder ikke, at det er muligt at fastlægge et fast udgangspunkt i forhold til vandrerhjem, der opfylder klassifikationskravene til 3 stjerner. Det vil bero på en konkret vurdering af de faktiske forhold, om en kommune vil have mulighed for at drive eller yde støtte til et sådan vandrerhjem.

Med henblik på at understøtte klarere retlige rammer for en kommunes adgang til at støtte eller drive vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne har ministeriet dog overvejet, om der kan angives et eller flere væsentlige kriterier ved vurderingen af et vandrerhjem med 3 stjerner.

Social- og Indenrigsministeriet har i den forbindelse inddraget overvejelserne i afsnit 3.2. og 3.3., herunder KLs tilkendegivelse om, at 80 pct. af alle værelser på vandrerhjem i Danmark i dag i praksis har eget bad og toilet.

Ministeriet har videre inddraget oplysninger på Danhostels hjemmeside¹, hvoraf fremgår, at andelen af værelser med eget bad og/eller toilet på vandrerhjem med 3 stjerner varierer mellem 0 og 100 procent med en gennemsnitlig andel af værelser med eget bad og/eller toilet på ca. 60 procent, mens vandrerhjem med 4 stjerner har en gennemsnitlig andel af værelser med bad og/eller toilet på ca. 90 pct.

På den baggrund vil det efter Social- og Indenrigsministeriets vurdering tale væsentligt imod en kommunes mulighed for at drive eller yde støtte til et vandrerhjem med 3 stjerner, hvis mere end halvdelen af vandrerhjemmets værelser har eget bad og/eller toilet. Har omvendt mere end halvdelen af værelserne i et vandrerhjem med 3 stjerner ikke eget bad og/eller toilet, vil en kommune således som udgangspunkt have mulighed for at drive eller yde støtte til et sådant vandrerhjem.

En sådan særlig vægt på andelen af værelser med eget bad og toilet på de enkelte vandrerhjem vil – ud over at inddrage betydningen i sig selv af eget bad og toilet i tilknytning til de enkelte værelser – samtidig generelt indebære, at sammensætningen af værelser på det pågældende vandrerhjem vil blive inddraget, jf. det anførte om Danhostels gældende bygningskrav ovenfor i pkt. 3.3.

Social- og Indenrigsministeriet finder, at i de efter det oplyste sjældne tilfælde, hvor der er toilet og/eller bad i tilknytning til værelser, der er omfattet af kategorien ”sovesale/fællesværelser”, vil disse ikke skulle tælle med opgørelsen af værelser med eget bad og/eller toilet.

Social- og Indenrigsministeriet lægger herved vægt på, at kategorien ”sovesale/fællesværelser” ifølge Danhostels gældende bygningskrav dækker over rum, hvor gæsten alene køber sengeplads, og ikke hele værelset. Gæsten vil således i de tilfælde skulle dele bad og/eller toilet med flere andre, herunder andre som gæsten ikke nødvendigvis har et forudgående kendskab til.

3.4.3. Social- og Indenrigsministeriet finder endelig, at en kommune som udgangspunkt ikke har mulighed for at drive eller yde støtte til vandrerhjem, der opfylder klassifikationskravene til 4 eller 5 stjerner, da disse bl.a. indebærer særlige krav til madrasser, antal stole m.v. i familieværelser med og uden bad og toilet, og – for vandrerhjem med 5 stjerner – herudover bl.a. krav om individuel skabs- eller hyldeplads til hver sengeplads.

Vandrerhjem, der opfylder kvalifikationskravene til 4 eller 5 stjerner, har således efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse som udgangspunkt en sådan standard, der er sammenlignelig med standarden på et billigere hotel, kro eller motel.

3.4.4. Det bemærkes, at der alene er tale om udgangspunkter, der kan fraviges som følge af den konkrete samlede vurdering af det pågældende vandrerhjem. De forhold,

¹ Infoknappen ”Hurtig info” på <https://www.danhostel.dk/hostels?sort=star>, 11. juli 2019

der er nævnt i afsnit 3.3., herunder vedrørende servicetilbud, skal derfor i alle tilfælde inddrages i vurderingen.

Social- og Indenrigsministeriet skal endelig, som også nævnt i afsnit 2, på ny gøre opmærksom på, at ministeriet ved denne udtalelse alene har forholdt sig til den gældende adgang for kommunerne til at drive eller yde støtte til vandrerhjem efter kommunalfuldmagtsreglerne. Alene de forhold, der er omfattet af afsnit 1 i notat af 26. maj 2003 om kommunal støtte til vandrerhjem, er således berørt af denne skrivelse. Ministeriet har ikke fundet anledning til at berøre de øvrige retlige spørgsmål, som er omtalt i notatet, jf. her ovenfor afsnit 2.

3.5. Ministeriets opfølgning på Esbjerg Kommunes henvendelse

Social- og Indenrigsministeriet har sendt kopi af udtalelsen til Esbjerg Kommune. Ministeriet foretager ikke videre i forhold til Esbjerg Kommunes henvendelse med bilag om Ankestyrelsens udtalelse om kommunens mulighed for at yde støtte til en udbygning af Danhostel Ribe. Ministeriet skal således henvise kommunen til at rette henvendelse til Ankestyrelsen på ny, hvis kommunen ønsker en vurdering af kommunens muligheder for at yde en sådan støtte i lyset af ministeriets generelle udtalelse om de gældende retlige rammer om kommuners mulighed for at drive eller yde støtte til vandrerhjem. Ankestyrelsen beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Social- og Indenrigsministeriet har videre sendt kopi af udtalelsen til Ankestyrelsen til orientering.

Der henvises til KLS sags-id SAG-2019-00316 og Ankestyrelsens j. nr. 18-19778. Esbjerg Kommunes jr. nr. fremgår ikke af ministeriets dokumenter.

Med venlig hilsen

Henrik Villum Jensen